

ТАНЬО КЛИСУРОВ РИМИ

chitanka.info

Приятелят ми се сбогува с римите —
синът му заболя неизлечимо.
Как да помисли той при тези страхове
сега за рими и за стихове?
Синът му гасне. Безпощадна диагноза.
Цветът зелен изчезна, после розовия
от пъстрата палитра на живота.
Остана само мрачната Голгота,
в която бе превърната мечтата,
дотоку живяла тайно у бащата.
Мечта да види своя син невръстен
взел хляба си в ръце, щастлив с труда си,
любов открил; създал деца, които
достойно да живеят и честито...

Мълчи приятелят ми. Често скрито плаче.
Плачът, прелял от чашата на здрача,
в болезнен стих несетно преминава.
Не да се влее в книга, не за слава —
като отдушник на събраното в душата.
Но се срамува от стиха бащата,
защото съвестта му гузно вие:
„Как може в миг такъв?“... И той го крие
в библиотеката си, сред класици строги.
При Шекспир. И при Данте. И при Гогол.
Не осъзнава колко са на място
там римите трагични и прекрасни.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.